स्तुतिमुखरमुखैः सन्ततं सेव्यमानं कमललोचनं ॥
ज्ञानविषयमर्थचतुष्टयप्रदं चिभुवनजनकं ॥ २५ ॥
सान्द्रानन्दसुधाब्धिमग्नममले धाम्नि[*]स्वकेऽवस्थितं
ध्यात्वैवं परमं पुमांसमनघात् सम्प्रेच्य दीक्षागुरोः ।
लब्ध्वामुं मनुमादरेण शितधीर्लक्षं जपेद्योषितां
वार्त्ताकर्णनदर्शनादिरहितो मन्त्री गुरूणामपि ॥ २६ ॥
जहुयात्तद्दशांशं, सशर्करातिलक्षौद्रघृतेन पायसेन ।
प्रथमोक्तपीठवर्य्यकेऽमुं प्रयजेदनित्यताविमुक्त्यै ॥ २७ ॥
आरभ्य विभूतिमथ न्यसेत् क्रमतः शरान्तमभ्यर्च्य ।
आद्येऽन्तरात्मानं विंशत्यर्णोदिते यन्त्रवरे ॥ २८ ॥
मध्ये वीजं परितो वरुणेशयमेन्द्रदिक्षु संलिख्य ।
पूर्व्वं वीजचतुष्कं तदपि च चत्वारिंशद्भिरक्षरैर्द्वयधिकैः ॥
२९ ॥
शिष्टैश्च प्रवेशे शिवहरिवह्नाशास्त्रियुक्तांश्च विलिखेत् ।
वाङ्मायाश्रीभन्द्रास्तद्वच्छ्रीरोऽनुपालिता लिखिताः ॥ ३० ॥
शेषं पूर्व्वोदितवत् विधाय पीठमधस्तादभ्यर्च्य ।
संकल्प्य मूर्त्तिमात्रमावाह्याभ्यर्च्य मध्यवीजे तत् ॥ ३१ ॥
सुखदक्षसव्यपृष्ठगवीजेष्वर्च्यास्तु शक्तयः क्रमशः ।
रुक्मिण्याद्याश्च षट्सु कोणेष्वङ्गानि केसरेषु शरान् ॥
३२ ॥

---

[*] प्रबोधेऽवेति वर्ध० ॥